Ч. 188. Середа 4 вересня (22 серпня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї невапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З краевих соймів. — Ухвали конференциї в Гаґі. — Події в Марокку. — Російско-анґлійский договір.

На день 17 вересня мають бути скликані сойми моравский, шлеский і ческий. Що до будучих нарад ческого сойму треба згадати, що оногдашне німецке віче в Аш заявило ся против заведеня загального голосованя до сойму. Віче зажадало тільки, щоби до істнуючих соймових курий долучити ще одну, в якій вибирано би 36 послів на основі загального голосованя. Німці домагають ся ще й того, щоби їм у новій ординациї соймовій признано право „vet-a“. До соймів, які сеї осени не будуть скликані на наради, належить в першій мірі сойм краінский, вже з тої причини, що єго виборчий період скінчить ся через три тиждні. Не менше важне єсть тут і те, що нема ніяких виглядів на успішну працю того сойму, в якім черав послідне шестилітє не обійшло ся ні в одній сесиї без обструкциї і анї разу не ухвалено буджету. До особливого міжнартийного огірченя прийшло в тім соймі з приводу соймової реформи, яку предложену єму за міністерства бар. Ґавча. До істнуючих курий долучувала та реформа ще одну з 10 послами вибираними на основі загального голосованя. То предложенє було однако зредаґоване виключно на користь партиї клерикальної і словінскі лїберали почали бурливу обструкцию, яка довела до замкненя сойму по дводенних нарадах. Було то у великий тиждень 1906 року, а від того часу краінського сойму не скликувано і доси. Нові вибори переведе ся до того сойму отже на основі старої ординациї, але чи їх вислїд поліпшить відносини в соймі і зробить єго спосібним до законодатної працї то ще питанє.

Комісия мирової конференциї в Гаґі, яка займала ся розбором правил веденя війни на суши, ухвалила такі постанови що до прав і обовязків невтральних держав: Артикул 1 і 2, котрі постановляють, що невтральні краї суть ненарушимі і перехід войск через них єсть заборонений, приймила комісия одноголосно. Відтак приймила з малими поправками артикул третий, котрий постановляє, що сторонам ведучим війну не вільно анї уживати заложених перед війною телеґрафів без дроту на невтральних просторах, анї таких телеґрафів в часї війни закладати. Дальше ухвалено артикули дотикаючі заборони перевоженя военних материялів через невтральні краї і нарушаня границь ведучими війну сторонами. Вкінци постановлено, що невтральні держави мають право відперти оружием всяке нарушенє своїх границь в часї війни.

Мадярский кореспондент „Kölnische Ztg.“ довідує ся, що на відбутій в послідних днях іспаньскій раді міністрів, міністри одноголосно заявили, що Іспанія, коли сама не буде визвана, безусловно не розпічне війни против Марокка. Коли Франция хоче воювати дальше против Марокка, мусить то зробити сама, бо на поміч Іспаниї не може числити. Крім того суть ще трудности що до удержаня военних кораблїв на західних побережах Марокка з причини наближаючих ся осїнних бурий, а то задля недостачі портів в тій части побережа. Імовірно буде Касаблянка укріплена, аби в нїй могли удержати ся войска без помочи военних кораблїв. — З самої Касаблянки доносять, що в околици міста нема марокканьских войск. Іспаньскі войска, котрі стоять о 500 кроків від міста табором, на дорозї до Маракеш, стріляли вчера до арабских розбишаків. — Новий султан Мулей Гафід видав проклямацию до населеня, в котрій взиває всїх, аби не нападали на Касаблянку, однако поручає в глубині краю держати на поготівли войска, котрими обіцює платити.

З Петербурга доносять, що переговори між Росиєю а Анґлїєю, дотикаючі розмеженя

Передовсїм інтерес.

Із споминів інжнїра — Уль. Маєра.

(Конець).

В однім з тих деревляних домів, в наслїдок неосторожности котрогось з мешканців займив ся огонь і перекидав ся так борзо з одного дому на другий, що вже не можна було єго угасити. Цїлї ряди домів станули в огни а небавком показало ся дивне явище. Від горячи пожежі витворили ся із землї, насякненої випячкою, ґази, котрі займили ся також. То спричинило, що доми стоячі досить далеко від осередка огню, зачали нараз також горіти. Як блудні огники блимала полумінь по пустих, полях, коли що хвиля займали ся ґази виходячі із землї.

Около полудня знали вже всї, що цїле Барельсвіль пропало. Люди мусїли на то обмежити ся, щоби берегти майно мешканців від огню в найдальше положених домах. Але небавком і тоті заходи показали ся злишні, бо й самотно стоячі в поли хати займили ся від ґазів виходячих із землї.

Коли настав вечір, небезпечність дійшла до найвисшої точки. Настало, чого завсїгди побоювали ся; огонь перекинув ся на один із закопів, що були в руху. Обняв вертільну вежу, знищив все, що було з дерева і наконець займив ся величезний танк або резервоар, в котрім було около сто тисячів бочок нафти. Страшенний, чорний, густий дим підняв ся аж до хмар а вітер поніс єго дальше даючи знати й подальшим оселям, що вибух страшенний огонь. Відтак експльодував і другий танк а горіюча нафта потекла до найблизшого закопу та й той підпалила. Коли прийшов ранок, здавало ся, що судьба всїх закопів вже порішена. Пробовано сипати вали, щоби сперти горіючу нафту і не дати огневи ширити ся, але й той материял з якого сипали вали, пісок, перемок від нафти і огонь перескочив легко і той вал та запалив найблизший закіп.

Зелїзниця принесла із сусїдних більших міст фахових пожарників на поміч, але нафтові ґази не дали ся ніяким способом приґасити.

— — — — — — — — — — — —

Огонь розширив ся був також на копальню Ґреґима а передовсїм найбільше була загрожена рафінерия зі своїми цистернами, в котрих були міліони лїтрів нафти.

Ґреґим сидів повен розпуки в своїм бюрі. До слїдуючого ранка міг він був піти з торбами, бо єго копальня не була обезпечена, позаяк товариства асекурацийні задля величезної небезпечности огню жадали за ту копальню такої премії, яка була майже неможлива. Всї запаси, все устройство, все а все могло було дуже легко в ночи піти з огнем а з тим і єго власний капітал і капітал єго приятеля Ґудвайна.

Пізно з полудня явив ся й Ґудвайн довідавшись про страшну пожежу в Барельсвіль. Він предкладав гасити огонь хемічними творивами. Зроблено й таку пробу, але она зовсїм не удало ся. Ще лиш кілька годин часу, мов би перед смертию тому, котрого мають повісити, лишало ся цїлій маєтности Ґудвайна і Ґреґима. Вже спека від надходячого огню була так велика, що можна було ледви ще в деревляних будинках висидїти. Нещастя не можна було відвернути.

Зовсїм зломані сидїли оба спільники в бюрі, коли нараз увійшов Гаррі.

— Не маємо богато часу до страченя, мої панове, — відозвав ся він. — Я довідав ся, що пан Ґудвайн єсть тут і я подумав собі, що ми могли би зробити інтерес з собою. Скорше як за три години стане й тут цїла копальне в огни. Ваші гроші, пане Ґреґим і пане Ґудвайн, пропадуть, ви не асекуровані. А шкода такої копальнї! Що дасте менї, коли я загашу огонь?

— Ви хочете огонь загасити? — спитав Ґудвайн, усьміхаючись глумливо.

— Але Ґреґим вхопив ся з цїлої сили послїдної надії. — Що, ви могли би то зробити? — сказав він і схопив ся з крісла. — То беріть ся борзенько до того, бо вже найвисша пора!

— Лиш спокійно, пане Ґреґим, передовсїм інтерес. Що дасте менї?

— А щож хочете, пане Вельстон?

— Можете собі подумати, пане Ґреґим: руку вашої доньки. Крім того приймете мене за спільника до фірми. А коли вже й пан Ґудвайн якраз тут, то можемо преці спільно обговорити справу. Коли пан Ґудвайн хоче уратувати свої гроші, то мусить зобовязати ся призволити на моє подружє з Фльориною, без виповідженя вам капіталу, з яким стану до

обосторонних кругів інтересів в середній Азиї скінчили ся заключенем договору, підписаного дня 31. серпня російским міністром заграничних справ, Ізвольским і анґлійским амбасадором в Петербурзі. Договір буде оголошений по виміні ратифікациї, яка відбуде ся до трех тижднів. Зміст договору, поки що незвістний; але як здогадують ся, дотикає він російских і анґлійских інтересів в Афґаністані, Персиї і Тибеті.

Новинки.

Львів, дня 3-го вересня 1807.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї перенесло управителїв почтових: Губерта Лїндого із Самбора до Тарнова і Стан. Скомпского із Щакової до Кракова.

— **З Жандармериї.** Комендант 5 команди жандармериї у Львові, полковник Еберґард Мановарда, перенесений в стан спочинку одержав титул і характер ґен.-майора, а Є. В. Цїсар поручив висказати єму своє найв. вдоволенє. Комендант 10 команди жандармериї в Опаві полк. Теодор Пірінґер, перенесений в тім самім характері до 5 команди у Львові.

— **Огнї.** Минувшої пятницї вибух грізний огонь в Сїльци коло Єзуполя і знищив до кільканайцять годин 55 господарств. В огни згоріло двоє дїтий. Ратунок при браку води і людий охотних до ратованя був неможливий. Займило ся в одній хатї, де полишено дїти без дозору. Згорів також весь добуток. Люди ходять безрадні по пожарищу та сумують і заводять. З цїлого числа погорільцїв ледви 5 було обезпечених. — В Яворові вибух в пятницю огонь в хатї нічного сторожа Худого і загрожував сусїдним домам, критим соломою, але скорій акциї ратунковій сторожі пожарної і Яворівцїв удало ся огонь обмежити так, що згоріла лиш хата Худого.

— **Дяківский курс.** Підписаний на основі розп. Консисториї в Перемишли з дня 22 липня 1905 ч. 4759 отвирає курс науки дяківства і нотного співу з днем 1 жовтня 1907 в Жеґестові, п. Іосо (к. Нового Санча). Близші відомости сеї науки подасть інтересованим — Володимир Мастикаш, півець церковний.

— **Вино в потоцї.** Забавну історию розповідають баварскі ґазети: В місточку Еденкобен, славнім з фабрикациї вина, єсть також один і такий фабрикант, котрий справдї „фабрикує" вино, бо єго фабрикат має з правдивим вином хиба лиш спільну назву. Отже до того фабриканта впала сими днями комісия і казала все вино, яке мав в бочках в пивници, вилити до потока, котрий якось від спеки лїта зовсїм був висох. Нараз зачало вино плисти потоком, а жителї місточка, видко, не дуже вибагливі люди, бігли з коновками, збанками та горшками і ловили червоний напиток та пили, кілько хто міг. Нехай видихають здорові, коли їм смакувало — додають баварскі ґазети. Дивувати ся тепер, що у нас одного разу, коли горіла горальня і з розбитої бочки горівка потекла струями по земли, люди клали ся на землю і пили, ба не пили але злизували! Що хто любить!

— **Селяньска Бурса в Бережанах** (під наглядом філії Тов. педагоґічного) вступає в нову добу розвою! Комітет для купна власної хати, вибраний перед роком, в склад котрого входили Ж. Бачиньска, др. Ст. Томашівский, о. Бородайко і голова філії М. Бачиньский, сповнив щасливо свою задачу: закупив реальність, положену в середмістю при ул. Новій, обіймаючу два нові партерові доми з огородом. Цїва купна виносить 13.300 К, а готівки має Видїл тілько 3800 К. Тож підписані звертають ся до патриотичного загалу з зазивом, прийти нам в поміч лептами своїми і уможливити сплату цїни купна. Досї зложили на сю цїль: др. Найман з Підгаєць 10 К, др. Гвоздецкий з Бібрки 2 К, о. Навроцкий з Голгіч 1 К, о. Березиньский з Мужилова 1 К, др. Бачиньский з Підгаєць 2 К. Рівночасно складаємо на сїм місци сердечну подяку др. А. Чайковскому за безкористовну поміч правну при купнї реальности. За видїл філії: М. Бачиньский, голова; о. І. Кордуба секретар.

— **Убийство.** У Вербіжи під Коломиєю знайдено на дорогу тїло якогось старого чоловіка з розбитою в страшний спосіб головою. Слїди крови навели на дорозі за мостом на Прутї, а тут знайдено пряжку, якої уживають паробки в тамошних сторонах. Пряжка тота навела на слїд убийника 23-лїтного паробчака, Федора Ковальчука, котрого зараз арештовано. В слїдстві признав ся Ковальчук, що убив 75-лїтного Петра Чорняка з мести за якийсь донос до суду, защо Ковальчука потягано навіть до одвічальности, але увільнено з браку доказів вини.

— **Дрібні вісти.** Черновецка дирекция полициї з обави, щоби з Росиї не занесено до Черновець холери, тим більше, що до Черновець приїздить богато людий з Росиї, наказала, щоби всї подорожні до шість годин по приїздї ставили ся до оглядин лїкарских. — В Добрівлянах, дрогобицкого повіта, сказив ся кіт тамошного господаря Сеня Кузика і покусав 3 старші особи і 4 дїтий. Покусаних відослано до дра Буйвіда до Кракова. — П. Найнтайфель, однорічний охотник від уланів, згубив в суботу на ул. Личаківскій банкнот на 1000 К і золоту тяжку бразлетку висаджену шафіром і брилянтиками.— В міскім городї згублено золоті ковтки з 11 малими брилянтами і шафіром, вартости 240 корон. — В Боґенштравс в горішнім Палятинатї (Pfalz) арештовано якогось жебрака, при котрім знайдено 3000 марок нїмецкими, австрийскими і американьськими грішми та банковими чеками. Жебрак той сказав, що від 17 лїт проживає в Америцї а тепер вибрав ся в подорож і жебрає лиш — для розривки. Видко вже й жебрацтво стає шпортом! — В місцевости Торонї, на галицкій границї стверджено один случай холери, так званої „нострас" — домашної, котра не єсть так небезпечна як правдива пошесть. На галицкій границї заряджено средства осторожности.

— **Причина пожарів.** До „Руслана" пишуть: Минулого тиждня повстав серед дня пожар у Вербици, равского повіта, і то в самім осередку села в досить тїсній гущаві хат і загород господарских. Причина пожару незвістна, імовірно від папіросів. Згоріла хата Стефана Гнивки (Стеха). З причини доброго ратунку огонь спинено. Також з невислїдженої причини почав горіти на другий день пліт Михайла Насадівского, але огонь скоро згашено. Взагалї осїнні огнї повстають почасти з мести, почасти з необережности а в найбільшій мірі наслїдком сильно розвиваючих ся чарів. Наведу з тих кілька: 1. Підкурюванє коров або взагалї домашної худоби. 2. Ходженє довкола загороди з сьвяченим зїлєм на жарівчім вуглю. 3. Пересиплюванє улиці жаром з сьвяченого зїля, тодї коли остання фіра збіжа в'їде до стодоли. 4. Викурюванє горшків, де кисне молоко, ріжною хоптою, перед великими сьвятами. 5. Викурюванє діжки. Ті і богато инших, почасти або зовсїм неоправданих забобонів є причиною великих нещасть в селї. Про сї забобони не знають нераз і отцї духовні, бо баби не признають ся до них навіть при сповіди. Нехай найде ся статистик, котрий би докладно списував причини огню, то майже кожда ніби невислїджена причина — як то звуть люди „допуст Божий", пояснить ся з тих власне забобонів. Крайна пора взятись нашій сїльскій інтеліґенциї до викоріненя тих чарів зміж народу. — До сего мусимо додати від себе, що одною із найчастїйших причин пожарів — о тім може посьвідчити й повисша звістка про огонь в Сїльци коло Єзуполя — бувають також дїти лишені без дозору, що бавлять ся сїрничками. Чи не далось би против сего знайти якусь раду? А прецї в нших краях і у инших народів люди знаменито уміють собі на то радити: на-

---

спілки з вами. Коли не хоче, то стратить свої гроші, а ви свої також. Я вам ніби то приложив пістолет до грудий, пане Ґрегим, але інтерес інтересом, ви й зі мною не инакше поступили а мої шанси тепер користні.

Ґудвайн і Ґрегим поговорили хвильку з собою а відтак Ґудвайн відозвав ся: Добре, пане Вельстон, гасїть огонь, а я заявляю, що годжу ся на ваші услівя. Та й пан Ґрегим годить ся також. Позваляємо вам вступити яко спільник до фірми. Уратуйте нам цїлу копальню а четвертина єї буде до вас належати і буде творити ваш удїл в інтересї.

— Отже згода! — сказав Гаррі, коли оба властителї копальнї на знак потвердженя свого приреченя подали єму руки. — Я возьму ся до приготовлень а ви тимчасом спишіть нашу угоду на папери. Зараз по єї підписаню розпічне ся моя робота ратункова. — Чи під кітлами горить, пане Ґрегим?

— Нї, ми з обави перед пожежею погасили.

— То треба зараз запалити під кітлами. Мусимо за три чверти години а найдальше за годину мати пару. Треба палити останками з рафінованя нафти, щоби горіло як в пеклї. Задзвонїть на робітників нехай стануть до роботи.

В десять мінут опісля горіло вже під кітлами Ґрегима а що не жаловано останків нафтових, то тиснене пари в манометрах зачало вже в короткім часї підносити ся. Тимчасом підписано угоду а Гаррі казав великі шкіряні вужі, котрі звичайно прикручувано до помп, щоби спускати нафту до резервоарів, сполучити разом і приготовити.

До години скінчив свої приготовленя. Вже підходила місцями полумінь, ідучи слїдом за ґазами, що добували ся із землї, до Ґрегимової фабрики. Ще можна було малу полумінь придушити мокрими шматами або таки задоптати ногами, але тепер надплила вже від сусїдної копальнї струя горючої кипячки в ширині що найменше трийцять метрів а від неї, як здавало ся не було вже ради.

Гаррі зробив то спостереженє, що горючу нафту можна загасити відтягненем воздуха. Навіть присипуванє землею не помагає нїчого, скоро земля намокла нафтою, бо зараз творять ся ґази, котрі горять знову дальше. Коли же легко запальну, не рафіновану кипячку запалити в малій металевій мисчинї, то можна полумінь задути. Тепер, коли розходило ся о гашенє на великі розміри, прийшла Гаррі'ви до голови гадка гасити парою і він мав надію, що струя пари недопустить кисня з воздуха до полуміни і загасить єї.

Коли горюча струя кипячки підплила так близько, що можна було пускати на неї шкіряними вужами пару, дано відповідний знак до будинку з кітлами і пара з вужів почала дути на огонь. Зразу здавало ся, що проба позістане без успіху, але вже за кілька мінут робітники під проводом Гаррі'го научили ся, як держати вужі і удало ся дїйстно горючу струю поволи загасити.

Три години тягнула ся тота робота. Щастє було, що не попсували ся помпи, котрі доставляли води до кітлів і що було подостатком останків з рафінериї, котрими можна було добре палити під кітлами. Навіть і ті ґази, що добували ся з під землї, можна було парою загасити.

Копальню Ґрегима і дві инші сусїдні копальнї нафти уратовано. Та й копальня Аштона & Барбера, котрої маса нафти стала ся поправдї причиною нещастя, не погоріла.

А що Аштон & Барбер були також при огни, то Ґудвайн скористав з доброї нагоди, щоби в хвили найбільшої небезпечности зробити добрий інтерес. Заким ще Гаррі взяв ся гасити огонь парою, мусїли Аштон & Барбер припускати, що стратять цїлу копальню і то жерело яке добули. Отже коли Ґудвайн у них нараз з'явив ся і спитав, чи не схотїли би продати своєї копальнї, они здивували ся дуже, але не довго надумували ся. З одного боку видїли перед собою цїлковите зруйнованє своєї копальнї, з другого можність уратованя бодай якоїсь частини вартости. Волїли мати щось певного в руцї і продали Ґудвайнови та Ґрегимови цїлу копальню, котра показала ся пізнїйше невичерпаною.

На другий день по усуненю небезпечности, відбули ся в двірку Ґрегима заручини Гаррі'го з Фльориною і обходжено торжественно приступленє нового спільника до фірми Ґрегим, Ґудвайн і Ска. Всї сторони були вдоволені залагодженєм справи, а того не о кождім інтересї можна сказати.

віть зовсім малі діти лишають під дозором старшої жінки або старшої розумної дівчини, котра доглядає дітий, займає їх всїлякими дитинячими забавками і роботами, а коли прийде час, то розділяє їм харч, який полишили їм родичі. Таку жінку або дівчину наймає собі кількох сусїдів спільно. По містах іменно же фабричних сповняють ту роботу т. зв. фреблївки. Чи не далось би й у нас по селах щось в тім роді зробити? Тоді би й діти инакше виховували ся, не росли би як дикі і менше було би пожарів.

— **Борба з львом.** Минувшого втірка, тиждень тому назад, стала ся в Пітсбурзї страшна пригода: з клїтки в менажериї видобув ся нубійский лев, кинув ся на товпу людий, що стояла перед менажериєю і роздер одну жінку. Аж по довшім часї удало ся того льва зробити нешкідливим. Менажерия стояла в пітсбурґскім парку, недалеко музичного павільону, де тисячі людий прислухували ся концертови. Льва лише що недавно були зловили а властитель менажериї старав ся его усмирити, але надармо, отже остаточно перестав его учити всїляких штук і ужив лиш, так сказати би за принаду: льва ставляли в зелїзній клїтцї перед менажериєю, щоби звабити людий. Так було й згаданого дня. Підчас коли сторож менажериї стояв коло клїтки і розповідав тисячам людий, що стояли довкола, історию того льва та красу цїлої менажериї, лев мов би бішений, почав кидати ся в клїтці та страшно вити, що людий очевидно ще більше притягало. Нараз кинув собою так страшенно, що зелїзні прути клїтки пукли і розлючений лев кинув ся на перепуджену товпу. Одна пані, що стояла на самім переді, стала ся его жертвою. Зьвір звалив єї на землю; одним ударом своєї сильної лаби, роздер її правий бік, зломив кілька ребер і заким ще хтось міг прийти на поміч, зьвір вирвав зубами спорий кусень тїла зі своєї жертви. Поліцай Довні був перший, що опамятав ся зі страху і стрілив з револьвера до льва та поцїлив зьвіря в бік. Лев кинув ся тоді на него, але Довні зачав его так бити своєю палкою, що зьвір відступив ся від него і зі страшним риком кинув ся між втікаючу товпу та біг просто до сходів музичного павільону. Тимчасом надбігло кількох инших поліцаїв і зачали раз по раз стріляти в льва. Станувши плече об плече утворили ніби мур і стріляли без перерви, але малий калїбер куль, як здавало ся, не богато що міг львови вдіяти. Аж коли більше як сто разів стрілено до него, він повалив ся неживий на землю.

Телеґрами.

Відень 3 вересня. Мінїстер справ заграничних бар. Еренталь прибув нчера до Відня для залагодженя справ біжучих і вечером вернув на Семерінґ. Дня 9 с. м. прибуде п. мінїстер знов до Відня.

Триєст 3 вересня. Вчера вечером пробовано знову зробити уличну демонстрацию. Поліция розігнала демонстрантів і арештувала 25 осіб.

Река 3 вересня. Прибув тут баталїон піхоти з Карльштадту в Хорватиї. В місті спокійно. Шеф поліциї видав розпорядженє, зносяче важність лїценциї на ношенє оружия. Від 9 год. вечером заказано всяких зборів на улици. Дїтем без старших осіб не вільно виходити на улицю. В місті патролює войско.

Льондон 3 вересня. В Касаблянції дожидають приїзду ще двох баталїонів стрільців. Положенє в Мазаґані в сих днях може стати ся критичним, бо в тамошнім будинку митовім знаходить ся два мілїони патронів призначених для правительства марокканьского. Жителї міста, прихильні Мулеєви Гафідови, хотїли би, щоби муніцию єму видати. Власти французскі рішили ся недопустити до того і наміряють перенести цїлий той запас на воєнний корабель. Побоюють ся, що на случай проби виконаня того прийде до стички з населенем.

Льондон 3 вересня. До „Daily Telegr." доносять з Танґера під вчерашною датою, що чутка о борбі з Раісулїм єсть безосновна. Ґен. Дрід заложив постійний табор під Касаблянкою. Побоюють ся, що з причини бурі кораблї воєнні будуть мусїли станути у більшій віддалї від побережа так, що кулї їх не будуть могли досягнути неприятелів.

— **Конкурс.** Задля удїленя одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касі підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, ніж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з унїверситетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семінарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також політехнїку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня увзглядняють ся і стипендия може бути удїлена таксамо лїкарям, інжинїрам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Удїлена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку єї звороту становить реверс, містячий приреченє позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в ніякім случаю сягати поза два роки. По першім роцї молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Видїлу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під его проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по півроцї, наколи Видїл Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науцї поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути удїлена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови нїмецкої або французскої. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семінарийна, або також инша публикация наукова в сїй мові переведена, або вкінци студиї, що їх часть відбуті в якім унїверситеті нїмецкім. — 8. Стипендиєю завідує Видїл Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, іменно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Поданє о узисканє сеї стипендиї внести належить до Головного Видїлу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Видїл Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский*, голова. *Др. Остап Макарушка*, секретар.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Русятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).